

1. s. i advent 30. nov. 2014. Prædiken af Lillian Risum.

75: På Jesu død og blodigt sår – 85: Op, Zion, at oplukke – 83: Glæd dig, Zion // 84: Gør døren høj – 74: Vær velkommen

Matt. 21,1-9: Hyldest af Jesus som den, der kommer.

Her sidst på året vrimler det med reklamer for advent og julen. Har man god tid og brænder efter at få brugt nogle penge, så står tilbuddene i kø. I disse reklamer er der mange spændende overskrifter, der siger lidt om, hvad reklamefolkene forbinder med advent og jul. Og man skal ikke gennemse ret mange reklamer, førend man finder ud af, at julen allerede begynder med adventstiden, ja, endda før den tid.

Vi kan læse os frem til, at julen og advent i grunden er det samme. Det er det vel også i folks bevidsthed efterhånden, for det er jo alt det der med hygge, julestuer, juleoptog, juleindkøb og alt det andet, der reelt foregår i adventstiden, der optager folk fra midt i november til og med anden juledag. Og så er festen slut, idet man derefter holder udsalg på det hele!

I reklamerne er der mange overskrifter, der i grunden godt kan give os som kirke og kristne stof til eftertanke her den først søndag i advent, hvor vi hører om, at Jesus holder sit indtog i Jerusalem - blandt folket.

Først en overskrift fra INSPIRATION: *Nyd adventen*. Og inde i bladet findes der tips og ideer *til adventshyggen*. Først opfordringen til at nyde adventstiden. Det vil vi gøre som kirke og menighed, der glæder os over Jesu første komme og ser frem til hans andet komme. Men kan vi bruge ordet "nyde" i denne forbindelse? Det kan vi vist godt. For når vi nyder noget, så betyder det, at vi føler en stor sanselig eller følelsesmæssig glæde, tilfredshed eller velvære.

Og uden at skulle misforstås, så kan vi vel godt sige, at vi har lov til at sanse og føle en glæde ved, at Jesus kom til os og blev menneske sammen med os. For skal Jesu komme have nogen betydning for os, så må vi sanse ham; så må vi være bevidste om, at han er til for os og vil os noget. Betyder han noget for os, så vil vi også sanse ham på en eller anden måde. Vi vil mærke og føle hans nærvær. Det er en følelsesmæssig glæde, som ikke er en overfladisk glæde, men en glæde, som gælder vort inderste og fylder vort hjerte.

Glæden er ikke uden for os. Sand og ægte glæde må være inden i os. Og når vi glæder os over Jesu komme, så er det ikke en overfladisk og forbigående glæde, som forsvinder, når adventstiden og juledagene er ovre, men så er det en glæde, der gør os godt, og som gør os i stand til at takke Gud og prise hans navn. Vi har lov til i fulde drag at nyde det liv, som Messias, Guds Søn kom med, og som han kommer med ved dages ende.

Når vi nyder livet som kristne, når vi glæder os over Jesu komme, så kan vi synge med i det kor, der har lydt siden Jesu sidste påske, da folkeskaren hylkede ham i Jerusalem: "*Hosianna, Davids søn! Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn! Hosianna i det højeste!*" Denne lovprisning tager vi del i hver eneste gang, der holdes altergang. Det er en del af nadverritualet. For Jesus kommer jo til os i brøds og vin skikkelse, og vi hylder ham, tilbeder ham.

Ordet *hosianna* betyder i grunden "frels dog", og når vi siger eller synger det ord, så er det en bøn om Guds hellige nærvær. Samtidigt har *hosianna* siden kirkens tidligste historie været brugt som et udtryk for lovprisning. En bøn, som udtrykker vort inderste ønske om, at Gud vil forbarme sig over os, samtidigt med at vi lovpriser ham, fordi vi tror og véd, at han er den, der er kommet fra Gud for at give os frelse, liv og fællesskab med Ham, som er Guds store (jule)gave til os.

Og gaver: det er jo et af de helt store fokuspunkter de næste fire uger. Der reklameres da også med *Lækre adventsgaver – gyldne gaver*. Fører vi det over på adventstiden, så er det jo det allerbedste, som Gud kommer med til os. Han kommer med en gylden gave. En gave, som er dejlig, varm og som er ægte. Det er vel det, der ligger i ordet gylden, der kommer af ”guld”. Og guld er jo ægte metal. Når Gud kommer og giver os en gylden gave, så er det en ægte gave.

Sådan en gave er Jesus netop. Han er Guds Søn. Han er ægte. Han er hellig. Han er ren. Han er retfærdig. Han afspejler Guds hellighed og Guds herlighed. Han er ikke en kopi af nogen. Der findes kun ham. Og skulle Gud gå hen og give os en pakkekalender her i adventstiden, fordi vi ikke kan vente til juleaften, så ville pakken til hver eneste dag indeholde den mest lækre og gyldne gave, som Gud kunne opdrive. Det ville ganske enkelt være Jesus.

Men selv om Gud ikke giver os kalendergaver her i adventstiden, så giver han os alligevel den glæde, at vi hver morgen har lov til at sige ham tak, fordi vi har den glæde, at Jesus kommer til os hver eneste ny dag og glæder os med sin frelse.

KVICKLY havde på forsiden af én af sine reklameaviser en overskrift: *Julen smager af ....* (efterfulgt af en masse prikker). Julen står her sikkert for hele december måned. Helt ærlig: hvad smager julen af for os? Hvad smager adventstiden af for os? Jo, selvfølgelig vi nyder lige så meget de dejlige og hyggelige traditioner, der er forbundet med årstiden, som alle andre. Vi pynter op, og hvis vi ikke køber det hele færdiglavet og går glip af en masse fællesskab mellem børn, forældre og bedsteforældre – så glæder vi os over alt det smukke og hyggelige, der ligger i at kunne bage, klippe og klistre og lave konfekt op mod julen.

Men hvad smager vore forberedelser af? Af en forventning til Gud? Af en forventning til Gud om, at han i Jesus Kristus vil gøre al ting nyt? Af en forventning om, at alle de løfter, som Gud igennem århundreder har givet til sit udvalgte folk, Israel, at de nu sker fyldest i den ventede Messias, Jesus?

Og tænker vi videre. Helt frem til nytåret. Hvilken smag vil det da være, vi sidder tilbage med, når vi tænker tilbage på advents- og juletiden? Vil det være en vedvarende sød smag af, at vi har været sammen med den tilkomne? Altså ham, der ikke blot er, men som også kommer igen en dag – for at dømme levende og døde? Eller vil vi til den tid have glemt smagen – og værst af alt: vil vi have glemt julens budskab – af den simple grund, at vi egentlig aldrig havde taget Jesu komme til os og ladet Ham fylde vore hjerter og sind?

KVICKLY taler i sin reklameavis videre: *Fordyb dig i julens øl* – eller en anden overskrift lyder: *Mens vi venter...* og så reklameres der for slik [usundt]. *Fordyb dig*. Gør vi det i øl alene, så drukner fordybelsen. Men bruger vi adventstiden til at fordybe os i, *hvad* det egentlig var, der skete, da Gud blev menneske og ikke mindst, *hvorfor* Gud måtte gribe ind i vor tilværelse, så bliver vi også velsignet af Gud. Så ser vi, at det var nødvendigt at befri os fra mørkets gerninger og føre os over i lysets rige – ganske enkelt fordi vi mennesker helst spiser det usunde (åndelig forstået), medens vi venter på, at døden skal indhente os.

Vi venter. Ja. Jesus kom. Men kristentro og kristenliv er ikke datid. Det er nutid. Det er en barnlig forventning til Jesu komme hver eneste dag. Og det er velovervejede forventning til, at den himmelfarne Kristus en dag skal komme igen – og så er ventetiden ovre – og vi skal for altid lovprise ham med et ”hosianna i det højeste.”

JYSK har selvfølgelig også et slogan: *Julen er for alle .... køb dine julegaver fra sofaen*. Det første, at julen er for alle, kan vi godt sige ja til, men vi opfordres som kristne intet sted i Bibelen til magelighed – til at blive på sofaen. Forbliver vi nemlig på sofaen, så bliver det hverken jul for os selv eller for andre.

Julen er for alle. Ja, Jesus kom for alle menneskers skyld. Hvert eneste menneske er Guds kæreste eje. Af den enkle grund, at han har skabt hver eneste én af os i sit billede. Faktisk er det jo meningen at alle skal have del i Guds enestående julegave til os. Men vi skal altså ikke forvente, at denne julegave kommer ned til folk gennem en skorsten.

Nej, det er faktisk os, der skal op af sofaen og give denne julegave videre til de mennesker omkring os, der har brug for at få pakket deres dåbsgave ud – og som har brug for at opleve glæden og frelsen ved tro på Jesus Kristus.

Reklamens magt er jo stor. Den har jo gjort indtryk på mig i mine forberedelser til denne prædiken. Nu er det så op til os at reklamere for julens Jesus, der kom og som kommer, på en sådan måde, at andre også må få del i forventningens glæde!

Lovprisning

Ære være Faderen, som har elsket os med en inderlig kærlighed.

Ære være Sønnen, som har udgydt sit dyrebare blod for os.

Ære være Helligånden, som gør dette levende for vore hjerter. *Amen.*